

LA^{oss}SI

Vi tjener - en verden i forandring

39. årgang. EKSTRANUMMER 2020

Klubbavis for Lions Club Langhus-Siggerud

Redaktør: Jan Svendsen

HEDER TIL PLIKTOPPFYLLENDE OG TROFAST KLUBBKAMERAT

PRESIDENTEN HAR ORDET

Kjære Gustav!

Eg husker at du tok kontakt med meg sidan eg jobber med ungdom i kommunen og du introduserte meg for Mitt valg og LMS arbeidet.

Du er ein engasjert mann som ofte og nesten alltid hadde ein fin kommentar både alvorlig og skjemt. Eg har mange gonger fått meg ein god latter då du har komen med gode kommentarer på møta.

Ein gong var eg innom fysioterapeuten på Langhus og der var det tulipaner på bordet, så fine sa eg og ei svarte at Gustav Lions-mann hadde vore innom med tulipaner. Du har

vore i kontakt med mange firmaer i nærmiljøet for å få dei til å vere med på tulipanaksjonen. Og så har du hatt tett kontakt med ungdommen som var med på aksjonen.

Du har lett for å ta kontakt med folk og har eit stort hjarta for dei som treng det ekstra. Du har vore leiar i LMS i mange år og det har me i klubben også fått god nytte av. Du har hatt eit stor engasjement for Mitt valg og har gjort ein god jobb mot skulane.

Set stor pris på det du har gjort for Tømmeråsen, ein nydelig stad å ha som turmål.

Det er med stor glede me i Lions Club Langhus-Siggerud vil gje deg Melvin Jones Award, Gustav! Gratulerer!

Eit dikt av B. Bratlund:

Stjerner er ikkje berre
på himmelen
Somme av dei går
lys levande mellom oss
Vi kjenner kor dei
smittar glede
berre ved at dei fins

Tusen takk for den du er Gustav og vit at me set stor pris på det du har gjort for vår Lions Club!

Gode og varme helsingar frå Eva Konstanse

MELVIN JONES FELLOWSHIP AWARD

Melvin Jones, founder and Secretary-General of Lions Clubs International.

Melvin Jones

Melvin Jones ble født i Fort Thomas, Arizona 13. januar 1879. I 1886 flyttet familien østover og bosatte seg i Illinois, hvor Melvin studerte på Union Business og Chaddock høyskoler i Quincy, Illinois.

Melvin Jones etablerte seg med eget hjem i Chicago og begynte som forsikringsagent. I 1913 etablerte han eget forsikringsbyrå og ble medlem av en lokal herreklubb, The Business Circle of Chicago, der han raskt ble valgt til sekretær.

Som mange andre klubber på denne tiden var Business Circle's eneste formål å fremme de økonomiske interessene i medlemskapet. Med dette utgangspunktet hadde klubben begrenset interesse og oppslutning. Jones tok ledelsen for å rekruttere nye medlemmer og overbevise forhenværende om å bli med.

På denne tiden hadde Jones et favorittuttrykk «Du kan ikke komme veldig langt før du begynner å gjøre noe for andre». Han så for seg at klubbens eneste fokus på egne forretningsinteresser kunne utvikles. «Hva om disse mennene som er vellykkede på grunn av sine ferdigheter, intelligens og ambisjoner, bruker sine talenter for å forbedre sine lokalsamfunn?».

Som sekretær for The Business Club skrev Jones brev til en rekke landsomfattende klubber og inviterte dem til å ta opp ideen om en slik service-organisasjon. Forretningsmenn interessert i forslaget ble samlet i Chicago, Illinois, og 7. juni 1917 ble «International Association of Lions Clubs», senere benevnt Lions Clubs Internasjonalt, stiftet. Senere i 1917, ved Lions innledende konvensjon i Dallas, Texas 8.-10. oktober, ble Jones valgt til sekretær/kasserer, en tittel han beholdt i mange år.

I 1926 avviklet Jones sitt forsikringsbyrå for å jobbe heltid ved Lions International Headquarters og ble Lions 'de facto CEO (generalsekretær) og global goodwill-ambassadør. I 1958, mer enn førti år etter at Lions holdt sitt første møte, utpekte Lions International Board Melvin Jones som grunnlegger av Lions Clubs International.

Uavhengig av Melvin Jones offisielle tittel har hans betydning for Lions vært avgjørende. Han sørget for det lederskap, den organisasjonsevne, fasthet og kraft som har vært nødvendige for å etablere grunnlaget og veksten av Lions Clubs International slik organisasjonen framstår i dag.

Melvin Jones døde 1. juni 1961, 82 år gammel.

RETTNINGSLINJER FOR Melvin Jones Fellowship Award for Lions Club Langhus-Siggerud

Vedtatt på medlemsmøte 13. november 2019

Tildeling av MJFA i Lions Club Langhus-Siggerud skal henge høyt. De som tildeles MJFA skal ha gjort en ekstraordinær innsats for klubben eller i samfunnet. Medlemsansiennitet alene er ikke grunnlag for tildeling av MJFA. Tildeling kan også skje post mortem.

Kriterier

- minst 10-års sammenhengende medlemskap i klubben. Utvist god samfunnsånd både i og utenfor klubben.
- Gjennom engasjement og virke i klubben, utvist en ekstraordinær innsats som går utover hva man normalt kan forvente av et medlem, enten innen ett eller flere spesielle områder eller ved bredde-engasjement i hele klubbens virksomhet.
- Ambassadør for (alle ledd i) Lions bevegelsen: Innsats, arbeid, dyktighet og bidrag utenfor vår egen klubb (sone/distrikt/nasjonalt/internasjonalt).
- Personer utenfor Lions-bevegelsen, som har utvist ekstraordinært samfunns-engasjement i lokalmiljøet på Langhus og Siggerud kan også foreslås for tildeling av MJFA.

Begrunnelsen for tildelingen til Gustav

Gustav har vært medlem av LC Langhus-Siggerud siden 1. april 1985, og har vært et arbeidsjern i klubben gjennom mange år på en uegennyttig måte har engasjert seg på flere områder. Fellesnevneren for disse områdene er engasjementet for utsatte barn og ungdom på Langhus og Siggerud.

Det gjelder det lange samarbeidet vi har hatt med daværende ungdomsklubben Lavesi på Langhus og Valhall på Siggerud som startet i forbindelse med den årlige Tulipanaksjonen som han var general for i mange år. Nevnes bør også opplegget der klubben i samarbeid med Langhus idrettslag arrangerte årlige fotballturneringer.

De senere år har også arbeidet for etablering av klubbens sted på Tømmeråsen vært viktig.

Gustav har også vært aktiv på andre området i lokalmiljøet. Han hadde ledervervet i LMS (Landsforbundet Mot Stoffmisbruk) avd. Ski. Han har også gjort en ekstraordinær innsats med å etablere kontakt med skolene for gjennomføring av Mitt Valg. Han har hatt en stor kontaktflate som har kommet klubben og lokalmiljøet til gode.

Tildelinger av MJFA i Lions Club Langhus-Siggerud

Trygve Syversen	v/klubbmøte 9. februar 2011
Frank Robert Berg	v/40-års jubileet 17. juni 2017
Kjell Johansen	v/40-års jubileet 17. juni 2017
Antony Cook	desember 2020
Gustav Kielland	desember 2020

*Den blide Gustav ved 70-års dagen 22. juli 2006
Foto: Familien v/Gustav*

Gustav Gottfred Kielland

Jeg tror at også Gustav gråt da han ble født. Utdanning og jobbkarriere kan ha utviklet stemmekraften. I klubben har vi lært oss å lytte når Gustav tar ordet. Stemmekraften når ut i rommet og hans tydelige verbale formidlingsmåte fremmer budskapet.

Selv husker jeg de første klubbmøtene med Gustav i «manesjen»; som en stor og tydelig, nærmest støyende formidler. Slik høyrøstet, direkte, og noen ganger instruerende tale, hadde jeg sjelden hørt i mitt liv i lag og foreningslivet. Etter hvert som jeg forsto at slik er han bare, og fokuserte på budskapet, har Gustav også for meg blitt en god veileder og viktig klubbkamerat.

Selv beskriver Gustav sin være og formidlingsmåte; «... som sleivkjefta og sta som fa'en». Kanskje karakterer han opparbeidet seg eller tok til seg i en rufsete anleggsbransje. Han mener han også kan «prate pent» og innrømmer at han da «gjerne har noe på gang».

FAMILIE OG OPPVEKST

*Oslo kommunale kvinneklinikk – Josefine-klinikken
Josefines gate 30, Oslo*

Gustav Gottfred Kielland er født på Oslo kommunale kvinneklinikk 22. juli 1936.

Gustav er fra borgerskapet og har geistlig slekt. Alexander Kielland, en av «de fire store» i norsk diktning, tilhører en gren i familiens slekts-tre. Gustavs farfar som tilhører en annen familie-gren var sognepresten Gustav Gottfried Kielland.

Sogneprestens gjerning brakte han og hustruen Emma (f. Høegh) nordover til Finnmark. I tiden familien bodde i Kautokeino ble barna Hjalmar, Jan og Helene født. Jan, Gustavs far, traff sin tilkommende Paula (f. Hofseth) på Hakkstabben på øya Seiland i Altafjorden. De giftet seg i Oslo i 1934 på den tiden de bodde i Suhms gate. I midten

av 1930-åra flyttet familien til en firemannsbolig i Jutulveien 20 i Tåsen. Dette var på den tid Jutulveien og Tåsen var landlig og i ytterkant i byen. Ekteparets barn, Gustav Gottfred og Marie Lovise (Lillis) er oppvokst på Tåsen. Gustavs lillesøster bor fortsatt i barndomshjemmet.

I 1939 og fra 1946 til 1951 reiste Gustav hver sommer til Hakkstabben, plassen der moren hadde vokst opp. Alle som kunne måtte bistå med oppbyggingen av et nedbrent Finnmark.

Hakkstabben 1939

Foran i lekegrinda Gustav Kielland, liggende foran: Leif Berg (fetter). Liten gutt foran Paul Hofseth (fetter). Andre rekke: Paula Kielland (Gustavs mor), med koppen Haldis Knutsen, gift Steffensen (kusine), Agnes Knutsen (tante), Ella Knutseng Bergly (kusine), sittende ved kassa, Lars Hofseth (morfar, grunnlegger av butikken på Hakkstabben). Tredje rekke: Jensine Olsdatter Mikkelsen (ukjent), Bjørg Hofseth (kusine), Dagmar Hofseth (tante). Foto: Familien v/Gustav

Gustav var med på drifta av gården; vasking og kalking av fjøset, slått og hesjing var oppgaver bygutten fra Oslo allerede fra 10-års alder fikk brynt seg på. De første årene reiste Gustav til Hakkstabben sammen med familien. Når han ble eldre ble ledsagerne på reisen voksne naboer eller kjente som skulle besøke og bistå sine familier nordpå i sommermånedene.

Gustav forteller om trange kår under 2. verdenskrig og vanskelige tider med lite mat. Til tross for dette delte familien av det de hadde. Den dyrkbare jorda de hadde til rådighet var en bit av Kongsjordet på Bygdøy som Gustavs far hadde fått tilgang til via sitt arbeid på Skabo Jernbanevognfabrik A/S – en industribedrift på Skøyen som bygde trikker- og togvogner.

Med to ranker poteter var det mulig å gi bort en halv ranke.

Grunnskolen gjennomførte Gustav ved Ullevål skole, der han hadde en kort karriere som tubaist i skolekorpset. Gustav har alltid vært glad i naturen. Sykkel og ski har gjennom livet vært nyttige framkomstmidler og til trim.

Realskolens tre år ble unnagjort med to år på Berg og ett år på Hegdehaugen.

Via klassekameraten Kjell Kaltenborn fra Oslo Tekniske Skole traff Gustav sin tilkommende hustru, Inger-Marie Zakariassen. De giftet seg i Vestre Aker kirke i januar 1964, og flyttet inn i en leid leilighet på Lambertseter.

Ekteparet har to barn, Gabrielle Helene født i september 1965 og Gustav Alexander (Alex) født i september 1969. Gustav og Inger-Marie har tre barnebarn; Anniken Victoria f.2002, Lars Gustav f.2007 og Sigrid Karine f.2009.

UTDANNING OG YRKESKARRIERE

Bygningen for Christiania Tekniske skole - Oslo tekniske skole 1936–1976 - i Cort Adelers gate 30 ble tegnet av Victor Nordan.

Etter realskolen startet Gustav på tømmererlinja ved Oslo yrkesskole. Etter yrkesskolen fikk han via sin mors bekjentskaper lærlingeplass hos tømmermester Rødsted i Bærum. Han forteller at han i begynnelsen syklet eller busset til jobben, senere hadde han tilgang til en motorsykkel som fraktet ham dit han skulle. Etter to år oppnådde Gustav svennebrev i tømmermannsfaget. Etter svenneprøven fortsatte han en periode hos tømmermesteren i Bærum før han begynte på Oslo Tekniske Skole.

Under studiene bodde Gustav hjemme, før han som ferdigutdannet bygningsingeniør, avtjente verneplikten på Rygge flystasjon. Da han i årene som fulgte i all hovedsak jobbet på anlegg utenfor Oslo beholdt han gutterommet hjemme på Tåsen.

Etter militæret begynte han å jobbe for entreprenør F. Selmer. En av jobbene han nevner fra tiden hos denne entreprenøren er Haukeli damanlegg.

Mer dambygging ble det på Kykkelsrud kraftanlegg i Askim der Gustav var anleggsleder med ansvar for armering og forskaling i firmaet Ormestad. Her møtte han en kar ved navn Kristian Langberg. Kristian hadde en onkel i Brasil, og via denne onkelen fikk fire unge menn fra Norge 3-års arbeidskontrakter med «drømmejobber» i Syd-Amerika. Oppholdet og erfaringene fra Brasil ble skjellsettende for Gustavs liv og karriere.

Tilbudet sammenfalt med at Gustav og Inger-Marie fikk sitt første barn, Gabrielle Helene. Den lille familien reiste avgårde i desember 1965, og var fremme i Brasil til julaften. Reisen foregikk med utallige fly-etapper gjennom Europa og Afrika, før den siste etappen over Atlanterhavet til Rio de Janeiro.

I Brasil var Gustav ansatt i et det norske firmaet Noreno do Brasil. Firmaet var etablert i 1950 som et konsortium av norske industriselskaper, banker og rederier. Formålet med selskapet var å koordinere salg av norske ingeniørtjenester, produkter og løsninger ved en ekspansjon i utlandet. I tiden i Brasil jobbet Gustav på tre ulike prosjekter; på to fabrikkianlegg som ble bygd for Siemens og L. M. Eriksson og på et damanlegg.

Språk har ikke vært Gustavs sterke side. Som formann på byggeplassene og med ansvar for lokale portugisisk-talende arbeidere utførte Gustav sitt arbeid uten å kunne språket. Det gikk i enstavelserord, gestikulering og tegne-forklaringer! Dette må ha gjort jobbene ekstra krevende. I tiden i Brasil ukependlet Gustav mellom bopel og anleggsplassene.

Ektefellen Inger-Marie lærte seg portugisisk under oppholdet i Brasil. Dette gjorde nok hverdagslivet for familien enklere. Familien fikk bolig stilt til disposisjon av arbeidsgiveren. Med bolig lå det i lokalmiljøet en forutsetning om at de skulle ha hushjelp. Familien holdt seg også med to dobermann som bidro til familiens sikkerhet og komfort. Gabrielle gikk i barnehage under dette utenlandsoppholdet.

Familien ble plaget med sykdom i Brasil. Gabrielle ble bitt av skorpion og satt på hepatitt-kure. Gustav fikk gulsott etter å ha drukket bedervet vann på arbeidsplassen, og ble sengeliggende og fikk legebehandling og medisiner i flere måneder.

Gustav fornyet bilsertifikat i Brasil. Det kan ikke ha vært noen lett oppgave uten å kunne språket! Aner vi her en engasjert og intens formidler slik vi kjenner Gustav fra hans arbeid og virke i Lions-klubben?

Familien returnerte hjem da 3-årskontrakten utløp i juni 1969. Kontrakten innebar gratis reise tur/retur, og når hjemturen skulle bestilles var Gustav frampå og sa de skulle bo i Lofoten! På Leknes på Vestvågøy bodde hans svigerforeldre. Et av målene med reisen dit var å presentere Gabrielle, som var blitt mer enn tre år før hun traff morsslekta nordpå. På veien til Lofoten mellomlandet de i Oslo for et kort opphold i sin nye bolig i Nobels gate 8 i Oslo, i leiligheten Gustav hadde fått kjøpt etter sin grandtante.

Tre måneder etter hjemkomst i 1969 ble Inger-Marie og Gustavs siste barn, Gustav Alexander (Alex), født.

I 1969 begynte Gustav å arbeide for entreprenør Knut Skutle AS, et selskap han forble værende i resten av sin arbeidskarriere og til han gikk av med pensjon i 2003, 67 år. Gustav fortsatte på timebasis til han sluttet i 2011, 75 år gammel.

Fra sønnen Alex var 13 år fikk han jobbe på byggeplassene til Skutle i skoleferiene. Fra denne tiden lærte han «... at fatter'n var beryktet, og man hørte ham som regel lenge før man så ham. Allikevel hadde han guttas respekt da han alltid holdt hva han lovet». Det ble også fortalt at Gustav "gjemte" seg inne på byggeplassene om morgenen for å sjekke at mannskapene var i gang når de skulle. Om det var noe slendrian fikk de en skyllebøtte på 100 desibel, der ordlyden kunne være «I DETTE SELSKAPET HAR VI ARBEIDSTID FRA KL. 07:00 TIL 15:30. IKKE FRA KL. 07:03!».

I tiden hos entreprenør Knut Skutle ble Gustavs ansvar og oppgaver mangesidige; daglig leder, kalkulering av tilbud, salg og prosjektledelse, gjennomføring på byggeplassene som formann og byggeleder, bokstavelig talt fra prat til praksis. Som bygningsingeniør lå Gustavs interesser i å være der investeringene ble gjort og produksjonen foregikk, på bygg- og anleggsplassene. Etter 34 år ble Gustav pensjonist. Den «gamle ringreven» ble etter dette benyttet når arbeidsgiveren trengte kompetanse som kun et langt og aktivt yrkesliv kan gi. Etter 42 år hos Knut Skutle A/S i 2011, da Gustav var 75 år, ble en lang og begivenhetsrik yrkeskarriere avsluttet.

Første bygg av det som var planlagt som et regjerings- kvartal ble tatt i bruk i 1906. Bygget er tegnet av arkitekt Henrik Bull.

Gustav forteller med stolthet om jobben med å skifte vinduene i den verneverdige bygningen i Akersgata 40 der Finansdepartementet holder til.

«Vi var flere entreprenører som ble invitert til å gi tilbud. Vårt firma var ikke billigst. Firmaene måtte foreta en prøvemontering der de faglig løsninger og resultat ble vurdert. Vi hadde en håndverker som hadde erfaring med restaurering av gamle verneverdige bygninger. For vår del ble dette utslagsgivende; vi var ikke billigst men vi fikk jobben!» Det første halvåret av dette prestisjeoppdraget ble det underskudd i forhold til Gustavs kalkyler. Etter hvert endret dette seg til overskudd og et vel utført oppdrag der Gustav var prosjektleder.

BJERKEHAGEVEIEN PÅ LANGHUS; My house is my castle

For Gustav gjelder «mitt hus er min borg» enten det er huset i Bjerkehageveien eller hytta på Krokskogen i Nordmarka.

Gustav ble tipset av en kollega da han jobbet på Kykkelsud kraftstasjon at det var mulig for å kjøpt boligtomt på Langhus. I midten av 1960-åra kjøpte ekteparet tomten i Bjerkehageveien 10 for 20 000 kroner. Etter en del vidervedighet på grunn av manglende kloakkledning ble det arkitekttegnede huset oppført i 1973. Det ble en romslig bolig som arkitekten og ektefellen tenkte at kunne vært større. På fritiden oppførte Gustav, sammen med en kollega, et funksjonelt hus med det areal han syntes fikk greie seg.

Mens familien var i Brasil kjøpte de en hytte på Krokskogen. Når de kom hjem erfarte de å ha kjøpt katta i sekken. Dette første hytteprosjektet ble forlatt og erstattet med en hytte på nabotomten. Bygningen er på 35m² og har siden anskaffelsen forblitt i all sin enkelthet kun med vedlikehold og uten påkostninger og oppgraderinger. På 70-tallet var denne hytta familiens feriemål som alternativet til

hjemmet på Langhus. Gustav reiste også gjerne til hytta alene. De enkle forholdene passer nok hans tenkesett og væremåte.

Gustav er av den spartanske typen og ingen jålebukk. Han har aldri vært opptatt av å bruke penger på seg selv, enten det gjelder klær eller komfort.

Barna syntes det var flaut når fatter'n ikke brukte bilen til butikken på Langhus senter. Som barn og unge tenkte de ikke at gubben kanskje benyttet turen til trim eller for å få alene-tid.

Verre er det kanskje i klesveien, der barna og ikke minst ektefellen er fortvilet over Gustavs totale fravær av forfengelighet. Om de mente klærne hadde sett «sine beste dager» spilte det ingen rolle for Gustav når disse, etter hans vurdering, dugde til formålet.

Spartanskhet til tross, Gustav kan også være raus med de han har rundt seg og holder av. Dette gjelder spesielt kjernefamilien og når det er livets faser, høytider og åremål som skal feires.

Inger-Marie og Gustav tilhører en generasjon der ansvar og oppgaver ble delt, ofte med klare skiller, mellom hus og hjem og arbeid. Dette innebar at Inger-Marie hadde husmor-rollen og utgjorde «limet» i familien med oppgaver og ansvaret for de praktiske og sosiale behov i hjemmet. Inntil 1980 var hun hjemmeværende.

For Gustav har jobben og forsørgerrollen hatt fokus og hans erfaringer og interesser har i Bjerkehageveien vært knyttet til praktisk arbeid og vedlikehold av hus og eiendom.

Fritid og hobbyer har det ikke vært mye av i Gustavs liv. Dertil har yrkeslivet og engasjementene i nærmiljøet vært for mange og krevende. I yrkeslivet har han fått utløp for

virkestrangen og skaperevnen som ellers kunne vært brukt på hobbyer.

I lokalmiljøet på Langhus har Gustav bidratt mer enn i Lions.

- I Gabrielles skoletid ved Langhus skole var han med i FAU.
- På slutten av 1970 til begynnelsen av 1980-tallet var han med i foreldrelaget i speideren som medlem og formann.
- Gustav var også en aktiv håndballpappa den tiden Gabrielle og Alex var barn og unge og drev med denne idretten.

ENGASJEMENTET FOR ANDRES VE OG VEL

Frank Robert Berg, Sidsel Tangeraas, Per Saltvik og Gustav Kielland fra LMS avd. Ski ga i 2018 en generøs gave på 200 000kr. til LC-klubbene i Ski og på Langhus-Siggerud. Ved avviklingen av IVARETA Ski i 2020 fikk Ski og Langhus-Siggerud Lions klubber ytterligere 80 000kr. hver.

**Landsforbundet
Mot Stoffmisbruk**

Foreningen mot stoffmisbruk Ski (FMS Ski) ble stiftet 18. mars 1980. Foreningen har etter dette skiftet navn, først til Landsforbundet mot stoff-misbruk (LMS) avd. Ski og sist til IVARETA. Gustav var delaktig i LMS avd. Ski fra midten av 1980-åra.

Omkring 1990 ble han medlem og var styremedlem i 1992-93. Han overtok styreleder vervet i LMS avd. Ski fra Lions Club medlemmet Trygve Syversen i 1994. Dette vervet hadde han til 2020 da foreningen ble lagt ned etter 40 års drift. Med Gustavs engasjement i LMS/IVARETA parallelt med hans engasjement i LC Langhus-Siggerud er det oppnådd gode resultater i det forebyggende arbeidet rettet mot barn og ungdom i Ski kommune. Både i LMS avd. Ski/IVARETA og Lions Club har Gustav formidlet at narkotikamisbruk er en sykdom og bør behandles deretter.

I et utdrag fra 25 års jubileumsheftet til LMS er det skrevet: «*Vi slipper ikke taket i foreningens formann de siste 12 årene. Gustav Kielland har for alvor sørget for at folk i vårt nærmiljø har fått greie på at vår forening eksisterer. Ikke minst er dette på grunn av hans evne til å knytte kontakter innen kommunen, skolene, politiet og regionale instanser. Nå ser det også ut til at hans "hjertebarn", etablering av selvhjelpsgrupper er i god gjenge. Foreningen har i alle år jobbet for slagordet "flere kan gjøre mer", uten å ha oppnådd tilfredsstillende respons. Nå kan vi glede oss over at mer penger bidrar til at vi kan gjøre mer. Den nettverksbygging som har skjedd gjennom de senere år og under Gustavs ledelse har gitt et fundament til mer effektiv jobbing både på det forebyggende og behandlende plan (selvhjelpsgrupper og støtte til behandlingstilstander). Det er grunn til å se fremover med optimisme».*

I et historisk perspektiv og slik det beskrives i Lions Club Langhus-Siggerud sin 40-års beretning er det nærliggende å anføre at «*I praksis har LMS avd. Ski vært, [...], drevet av medlemmer i Lions Club Langhus-Siggerud*». Hertil kan med rette tilføyes; Gjennom 26 år under ledelse av foreningens og Lions-klubbens alltid nærværende og engasjerte medlem Gustav Kielland.

Et annet Lions-medlem med mange års fartstid i LMS avd. Ski/IVARETA, Frank Robert Berg, sier det slik - «Gustav var høyt og lavt for å markedsføre og løse foreningens oppgaver og formål, og var i seg selv en forening».

LIONS

Gustav ble medlem i Lions Club Langhus-Siggerud 1. april 1985. Hans fadder var Antony Cook. For de fleste av oss har Gustav dermed alltid vært her.

I klubben har Gustav vært aktiv fra dag en og alltid vært et arbeidsjern. Dette kan skyldes hans arbeidslivserfaring der han forteller at «jeg er vant til at det skal skje noe». I en reportasje i klubbavisa LAOSS i september 2012 ble det i forbindelse med vedlikehold på Løvestien med et bilde av Gustav så treffende skrevet «En ekte løve hviler aldri». Presidentvervet har Gustav innehatt i to perioder fra 1994 til 1996.

Nå som han på grunn av sykdom har trukket seg tilbake fra aktivt klubbarbeid, ser vi sporene etter hans innsats. Gustav er ingen «7-far i huset», men om du spør er han fortsatt klar med synspunkter og råd og svært interessert i klubbens virksomhet.

Gustav har vært sentral i to av klubbens komiteer der han har innehatt ledervervene i en årrekke

*Aktivitetskomiteen for utadrettet arbeid
(Aktivitetskomiteen for eldre og voksne hjelpetregende)

*Ungdomskomiteen
(Aktivitetskomiteen for barn, ungdom og forebyggende arbeid) som tidligere også hadde ansvar for Tømmeråsen, Tulipanaksjonen og samarbeidet med LMS/IVARETA.

Når vi i en kortversjon skal liste opp noe av Gustavs arbeid og aktivitet i klubben, kan beskrivelsen av innhold og utførelse være slik en klubbvenninne sa det: Gustav er en bauta.

- Løvestien, opparbeidelse og vedlikehold.
- Tømmeråsen. Det var under Gustavs ledelse at ungdomskomiteen ved klubbens 25-års jubileum foreslo å etablere Tømmeråsen som et utfartsmål i Østmarka med kart og sikteapparat mot «de syv blåner». Etableringen ble en suksess og installasjoner av krakker, bålplass og informasjonstavle har gjort plassen og den årlige Tømmerås-dagen til en begivenhet og en av klubbens hovedaktiviteter.
- Ved en fotballcup med mottoet «Nei til narkotika» på Langhus gjennom flere år var klubben v/ungdomskomiteen delsponsor. I 1997 var 800 barn og ungdommer deltakere på denne cupen.
- Samarbeid med ungdomsklubbene LAVESI på Langhus og VALHALL på Siggerud knyttet til tulipanaksjonene. Gustav har påpekt under aksjonene at vi ikke selger tulipaner, men budskapet «Nei til narkotika»!
- Arrangert foreldremøter på skolene i Langhus og Siggerud, både i sammenheng med ungdomskomiteen og programmet mot narkotika: Lions Quest/«Mitt valg» og kampanjen: «Det er bedre å bygge barn enn å reparere voksne» i regi av LMS / Ivareta.
- Årlige arrangementer, vårhyggekveld, grillaften og juleblomsthilsener for pensjonister og beboere på LBS.
- Lions-marsjen på Langhus 1991-1994. Aktiviteten ga lite tilskudd til klubbkassa men god omtale.
- Tegnekonkurranser i f.m. FN-dagen på skolene i Langhus og på Siggerud.
- Ungdomsutveksling.

Etterord

Denne fortellingen har blitt til gjennom samtaler med Gustav. Skriftlige bidrag og samtaler med klubbkamerater har utfylt min forståelse av Gustavs virke i FMS avd. Ski/LMS avd. Ski/IVARETA Ski og Lions Club Langhus-Siggerud. Sønnen Alex (Alexander) har på en engasjert og glimrende måte korrigert og komplettert den informasjonen Gustav har formidlet.

Jan Svendsen / Langhus, desember 2020